

[Aksel Larsen.]

nærmere ind paa Forslagene, men kun kom med en almindelig Kritik af deres Form, som ikke var helt, som han mente, den kunde være, og med nogle Beregninger om, hvad Forslagene vilde koste at gennemføre, og dermed ansaa Sagen for afgjort: Disse Penge har vi ikke, de kan ikke skaffes, og saa er det overflødigt at diskutere Forslagene. Jeg beklager det, fordi der findes adskillige Enkeltheder i disse Forslag, som det vilde interessere mig i allerhøjeste Grad at høre Regeringens Mening om. Hvad Formen angaar, vil jeg sige, at jeg vil jo gerne se det Oppositionsparti, der stiller formfuldendte Forslag. Jeg vil godt tro, at der kan være Mulighed for, at Formen kunde afpoleres, men det har jo egentlig ikke noget med det reelle Indhold af Forslagene at gøre, og hvad det angaar, sagde Ministeren, at han kunde i og for sig godt sige, at Forslagene er ikke urimelige, men de kan altsaa ikke gennemføres paa Grund af manglende Penge.

Nu er der imidlertid enkelte Ting i Forslagene, som jeg gerne vil have Lov til at trække frem, og jeg er i den Henseende taknemmelig for, at der er Lejlighed til at diskutere de fire Forslag under eet, for det forstaar jeg jo, der er.

Hvad angaar Lovforslaget om Ændringer i Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, lod Ministeren, som om det kun var et Forslag om Fordobling af Tilskuddet til Arbejdsløshedskasserne. Der findes imidlertid to andre Paragraffer i Forslaget, § 1 og § 3, og det vilde være af meget stor Interesse at høre Regeringens Mening om disse Paragraffer. § 1 — vi har diskuteret den her, det vil sige, det blev kun en halv Diskussion — drejer sig om at ophæve den Bestemmelse, som gør det muligt for Arbejdsløshedskasserne at holde ikke-beskæftigede Arbejdere ude fra Kasserne. Hvis der i Almindelighed er Enighed om — og Socialministeren har givet Udtryk for, at det er hans Mening —, at disse Mennesker bør ind under Forsikringen, maa man ogsaa gøre det muligt for dem at komme derind, og saa vil det være praktisk at gennemføre denne Ændring. I hvert Fald er denne Ændring ikke afvist med Ministerens Argumentation om, at det er politisk umuligt at skaffe disse mange Millioner, for dette er ikke en Ændring, som vil koste saa forfærdelig mange Millioner.

Hvad angaar § 3, siger den kun det, som er fuldkommen rimeligt: at Kasserne bør have et Forskud paa deres Tilgodehavende hos Staten. Det er fuldkommen

urimeligt, at man, naar Kasserne skal have et Statstilskud, saa og saa mange Procent af det Kontingent, der er indbetalt, stiller sig paa det Standpunkt, at de skal have det et Aar bagud, saaledes at de kommer i økonomiske Vanskeligheder. Jeg ved ikke, hvorledes en saadan Ordning overhovedet skal retfærdiggøres. Jeg er meget forbløffet over, at en saadan Paragraf i det hele taget findes i Sociallovgivningen, og jeg mener, at det burde være Socialministerens første Pligt at sørge for, at en saa urimelig Paragraf blev ændret, saaledes at der i dette som i andre Tilfælde blev ydet Kasserne et passende Forskud paa den dem tilkommende Refusion.

Hvad angaar Lovforslaget om Kontrol m. m., kan det jo heller ikke være noget, som kan koste Regeringen saa forfærdelig mange Penge, at de arbejdsløse kun skal gaa til Kontrol hver anden Dag. Det er ganske urimeligt, naar Arbejdsløsheden er saa stor, som den er, at forlange Kontrol hver Dag. Det bebyrder ogsaa de arbejdsløse med adskillige Udgifter. I en By som København, hvor der er langt til Kontrolstederne, som er beliggende nogenlunde i Centrum af Byen, er det klart, at de arbejdsløse, der skal ind fra Forstæderne — Brønshøj, Husum, og jeg ved ikke hvorfra —, faar adskillige Transportudgifter, Udgifter, som kunde undgaas eller halveres, hvis der kun var Kontrol hver anden Dag.

Der er en Del Arbejdsløshedskasser, som ikke har Kontrol hver Dag, og naar det er lovligt eller muligt for dem, skulde det ogsaa kunne være muligt for de andre Arbejdsløshedskasser. Det burde da være umuligt, at en Ansøgning fra de arbejdsløse om Dispensation skulde strande paa Modstand i Administrationen, dels i Kasserens Bestyrelse, dels hos Arbejdsdirektøren og dels hos Socialministeren; men da Bestræbelser for at hidføre en Ændring i saa Henseende hidtil er stødt paa Modstand i disse forskellige Instanser, har vi stillet Forslag om en saadan Ændring for at faa Forholdet fremdraget her og muligvis paavirke Socialministeren. Han har Myndighed til at gennemføre dette, og det drejer sig altsaa kun om en simpel Retfærdighedshandling fra hans Side overfor de arbejdsløse.

Hvad angaar samme Lovforslags § 2 om Udbetaling af Understøttelse, vil jeg ogsaa gerne høre et Argument derimod, hvis man er Modstander af, at det gennemføres. Det er noget, som ikke behøver at gennemføres ved Lov. Det kunde ordnes administrativt, men det er ikke sket, og det synes ikke at ville ske. Vi har villet fremdrage